

Stajerc" izhaja vsaki
petek, datiran z dnevom
naslednje nedelje.

Naročnina velja za Av-
stro-Ogrsko: za celo
leto 3 krone, za pol in
četrt leta razmerno;
za Nemčijo stane za
celo leto 5 kron, za
Ameriko pa 6 kron;
za drugo inozemstvo se
računani naročnino z ozi-
rom na visokost poš-
tine. Naročnino je pla-
čati naprej. Posamezne
številke se prodajajo po
6 vin.

Uredništvo in uprav-
ništvo se nahajata v
Ptuju, gledališko po-
slojpe štev. 3.

Dopisi dobrodosli in se
sprejemajo zastonj, ali
rokopise se ne vrača.
Uredniški zaključek je
vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo
ni odgovorno. Cena
oznanil (inseratov) je
za celo stran K 64, za
1/2 strani K 32, za 1/4
strani K 16, za 1/8
strani K 8, za 1/16
strani K 4, za 1/32
strani K 2, za 1/64
strani K 1. — Pri več-
kratnem oznanilu se
cena primerno zniža

Štev. 44.

V Ptuju v nedeljo dne 3. novembra 1907.

VIII. letnik.

Naznanilo. Zaradi praznika Vseh-
vetnikov je izšla ta številka že dan
popreje, to je v četrtek.

Ljubezen zmaguje ...

Oh priliki Vsehsvetih.

Jaz sem večna luč ...

Mračni in megleni so dnevi, solnce nima
moči, — jesen je prišla: rumeno listje pada
z vej, rožice so izginile iz travnikov, — v
namenju smrti stojimo!

„Listje je odpadlo,
tiha vrh in plan,
tužno nas pozdravlja
rešnih ljubih dan“ ...

V znamenju smrti! Za trenutek obstanemo
divjem boju za obstanek, vsa strast, vso so-
rast, vsa jeza in žalost izgine in človek se
spomini: tudi jaz bom moral odkriti preprogo
in stopiti v deželo temno in nepoznano, — tudi
pridem do zadnjega vzdihljaja in tudi mene
bodejo neali tja doli na mirodvor, v malo jamico,
v večnemu počitku ... V vročem življenju ne
smemo na zadnjo uro, od danes na jutri ži-
vimo, kakor da bi bili večni in da bi nas nič-
esar ne moglo premagati. Ponosni, ošabni, prev-
etni in sovražni smo, dokler ne pride večna
smrt in nam ne zamaši usta s pestjo zemljice ...
zato —

„Mrtvih se spominjaj
Megla se vali, —
le pripravljen bodi,
da srce zaspi“ ...

Le pripravljen bodi! Smrt ti ne zaprinese!
Kmalu pride ura in ležal bodeš v zemljici in
poleg tebe tvoji največji sovražniki, brez razlike
... Hamlet je stal na pokopališču in držal
mrtvaško glavo v roki: kdo mi more povedati,
ali to glava kraljeva ali glava berača? ... Smrt
izbriše razlike in nasprotja, smrt nas napravi
enake, — najrazličnejša pota hodimo v
življenju in končno pridemo vendar vsi do istega
tla, do — groba!

V tem tiči veliki pomen praznika Vseh-
svetih! Zakaj se sovražimo? Zakaj si nasprotu-
jemo? Zakaj mečemo blato drug na drugega?
Tudi, prav vsi smo umrljivi ...

Smrt ... nekaj groznega tiči že v besedi!
Danes sem še vesel, zdrav, z rdečimi licami in
v tri ležim na mrtvaškem odru, svede in rože
okoli mene, z mrljim obrazom in tihim mirnim
osem ... Danes imam še ljubo mati in jutri
ni jo že nesejo in pogreznejo v temno jamo!
Danes se še razveseljujem nad otroškim smehom
moje dece in jutri — je nimam več ...

Grobovi, grobovi so cilj človeštva!

Ali ti nevsmiljena smrt, ki trgaš otroka od
materinih prs, sina od očeta, prijatelja od pri-
jatelja, sestro od brata, — tudi ti, smrt, si pre-
negljava! Vsako leto romamo na pokopališče,
vinašamo vence in prižigamo luči, — vsako
leto se za en dan spominjamo ranjkih in spo-

minjamo ljubih, ki počivajo pod zeleno odejo
večne zemljice ...

Ljubezen premaga grobove, — ljubezen
zmaga ...

Vsivreti so ... Med grobovi korakamo in
kakor oblački na mračnem nebu prihajajo
spomini ... Tu počivate, vi dragi ranjki, s kate-
rimi smo hodili roko v roki, — glejte, nismo
vas pozabili in čeprav vas ne moremo več po-
ljubiti, vam ne moremo več roke stisniti, —
ljubezen nas vendar še druži ...

Ljubezen zmaga ... Večna, nesmrtna si,
ljubezen!

Prišel bode čas, ko ne bode več sovraštvo
ljudstvo ločilo! Prišel bode čas, ko bomo vsi
tja doli počivali ... Ali bode divjala po naših
grobovih in nadalje divja gonja, strupena strast?
Ali bode sovraštvo i nam večni mir kalilo?
Ali bode še vedno zavist med očetom in
sinom, med brati in prijatelji vladala? Ali bode —
kakor danes — še marsikateri sin komaj čakal,
da oče umrje, še marsikateri mož pospeševal
smrt žene, — ali se bode še vedno ob mrt-
vaškem odru od veselja vriskalo, — ali bode
sovraštvo večno? ...

Upajmo, da ne! Na dan Vsehsvetih se
nam dozdeva, da prihajajo mrljici v belih haljah
iz grobov in plovejo kot sence okoli nas ... In
mrljici govorijo, — mirno, s solznimi očmi go-
vorijo: ljubite se, kajti grob je že izkopan, v
katerem bodele počivali tudi vi ...

Politični pregled.

Politični položaj. Za gotovo se še danes ne
more reči, kakšna usoda čaka nagodbni načrt.
Kmetijski poslanci, ki tvorijo sicer večino v državni
zbornici, so po političnih strankah tako raz-
cepljeni, da ni pričakovati edinega nastopanja.
Gotove politične stranke pa skušajo druga po-
litična vprašanja v nagodbno razpravo privleči.
Pridobiti si hočejo od vlade narodnostne dobitke
in potem, ko jim bode vlada kaj podelila, bodejo
tudi za nagodbo glasovali. To stališče imajo
zlasti Čehi, ta mali narod, ki zasleduje v pre-
vetnosti pota Madžarov. Klerikalci pa so skoraj
še bolj smešni. V Gradcu so se stepli napredni
in klerikalni študentje. Ker so jih dobili črni
fanti po grbi, napravili so črnuhi iz tega pretepa
„veliko politično zadevo“ ter zahtevajo „zado-
ščenje“ za graške klofute. To je „resnost“ goto-
vih poslancev, kaj?! Upajmo, da postane zbor-
nica vsaj toliko možata, da bode ločila nagod-
beni načrt od vsega političnega mešetarenja.
Avstrijski narodi so siti te presnetne politike in
so prišli gospodarsko na beraško palico!

Državni zbor je razpravljal v svoji seji z dne
24. okt. o raznih nujnostnih predlogih, ki so
imeli pač edini namen, preprečiti redno delo.
Ali vkljub temu je stopila zbornica v prvo či-
tanje nagodbenega načrta. — 27. okt. je imela
edino z nagodbenim načrtom opraviti. Posl.
Ellenbogen je dejal, da je nagodba delavce po-
polnoma prezrla in da socialisti ne prevzamejo
odgovornosti za nagodbo. Dr. Fiedler (Mladočeh)
je že zajahal narodnega konjčka in privlekel s
tem narodnostno gonjo v to gospodarsko vpra-

šanje. Hrvat Perić je izjavil, da ni zadovoljen
s pogodbo. Nemški radikalec Sommer je svaril,
vlado, naj ne privleče narodnostno politiko v
nagodbno vprašanje. Posl. Kuranda je govoril
proti dalmatinskim železnicam in izrazil upanje,
da bode avstro-ogerska banka l. 1900 ponehala.
— 28. okt. je govoril nemški naprednjak
M. Urban in rekel, da obsega nagodba toliko
določb, ki so v našo škodo in v prid Ogrske,
da bode težko sprejeta. Istotako se je izjavil
dr. Kaiser, ki je končal s temi besedami: „Mi
nečemo več ogrskega jarma nositi, kajti mi
potrebujemo močno državo, v kateri se bode
ponehala z razdirajočimi in narodnostnimi
postulati“.

Proti avstro-ogrski nagodbi. Odbor avstrijske
centrale za kmetijstvo je sklenil na predlog vi-
teza Hohenbluma sledečo resolucijo: „Od vlade
predloženi načrt avstro-ogrske nagodbe je za
kmete nesprejemljiv, ker ne odgovarja
agrarnim interesom in nasprotuje agrarnemu
programu. Veterinarne določbe v tem načrtu so
take, da je varstvo naše živinoreje popolnoma
samolastni Ogrski izročeno. Surtakea na sladkor
je neopravičena koncesija in dobiček za ogrsko
sladkorno industrijo. Opravičeno bi bilo, da bi
se tudi našo domačo minarsko industrijo pred
ogrsko konkurenco zavarovalo. Določbe glede
davka na žganje nasprotujejo zahtevam planin-
skih kmetov glede domačega žganja. Avstro-ogrska
banka ni v načrtu razdeljena, kar so agrarci že
davno zahtevali. Ravno tako niso v načrtu raz-
deljeni colninski dohodki, kakor bi bilo to opravi-
čeno, ker šenkamo danes Ogrski skoraj 30
milijonov kron itd. Iz vseh teh razlogov je naše
nasprotovanje opravičeno. — Zdaj je stvar
agrarnih volilcev na Avstrijskem, da
prisilijo svoje poslance, naj si bodo
te ali one narodnosti ali politične stranke, da
storijo v zbornici svojo dolžnost
in da glasujejo proti nagodbi z Ogrsko.“

Češka ministra odstopila. Češki minister
dr. Pacak in trgovski minister Fort sta odstopila.
Moža sta žrtve spletke, ki se vršijo v taboru
čeških strank. Cesar še ni sprejel demisijske mi-
nistrov. Baje se mu sploh še ni predložila, ker
je cesar še vedno bolehen.

Pretep v zbornici. Zadnjič bi se v zbornici
že zopet kmalu stepli. Češki butec grof Stern-
berg je kazal namreč sliko, ki je osmešila soc.
dem. poslanca Schuhmeierja. Zato so ga socialisti
na hodniku napadli in dobil bi jih po grbi, ko bi
ne pobegnili. Drugi dan je prišel z revolverjem v
zbornico, socialisti pa so rekli, da ga bodo s
pasjim bičem pretepli. S par klici na red od
strani predsednika se je stvar rešila. Ali zna-
čilno je to za „resnost“, s katero zapravljajo
gotovi poslanci ljudski denar ...

Dopisi.

Iz Št. Petra na Medv. selu. Še ni dolgo,
da je bil Št. Peter tako srečen, da je imel
v svoji sredi lepega gospoda Korošca, kateri je
tukajšne občane hotel prepričati o svojem
neznosnem delu v državni zbornici. Lagal jim
je to in ono, samo da bi jih prepričal, da je

on kmetski rešitelj. Hvala Bogu da je še vendar mnogo zavednih Sempeterčanov, ki so mu hrbet obrnili. Danes dne 26. oktobra so bili Sempeterčani zopet osrečeni z drugo drhaljo. Otvorilo se je namreč katoliško izobraževalno društvo. Med drugimi lažimi in obrekovanji vzel so tudi tebe dragi Stajerc, v zobe in s pravih nasmiljeto klestili po tebi. Uničili bi te radi, a ne bodo te. Kak sad bi naj prinašalo to izobraževalno bralno društvo, so pokazali klerikalci koj danes. Med poslušalci je stala neka izobražena gospodična, katero je župnik skušal pridobiti v svoje roke. Toda gospodična, trdna in dobro prepričana v svojem mišljenju se ni dala upogniti. V tej sveti jezi si ni mogel župnik drugače pomagati, naročivši mežnarju naj jo eden fant odpravi s tem da jo po licu s sajami namaže. Tako nasilno, falotovsko nastopajo ljudje, ki hočejo narod „izobraževati“! Vendar gospodična prav jeklen značaj se ni ustrašila teh neolikancev, stala je trdno, smejala se jim je, kar jih je še bolj jezilo. Kopinškov Sima, ki je svojega sina tako lepo izredil, bo pa le srečo imel, da bo videl Konrata kašo pihati. Glejte klerikalno omiko —! Tako je začelo delovati, katoliško izobraževalno bralno društvo, pri nas v St. Petru. (Op. uredn.) Dotični gospodični svetujemo, da toži. Sempeterčanje pa naj ostanejo močje in ne farški — petolizci.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Jako žalostno je sedaj pri nas glede cerkvenega petja, odkar je Bračko odšel. Dobili smo namreč naslednika in novega organista Karola Knapeža iz Jarenine, kateri nam pa tako črnega na koru, da bi lahko bežal; čeravno še pojejo vsi ostali pevci, kateri so pri Bračku peli, pa vendar nič ne štima ker orgla same take viže, kakor bi se jokali po koru. Škoda, stokratna škoda je za Bračka, kateri je tako lepe pesmi peval in orglal, da se je vsa cerkev tresla. Žalibog, prišel je črni gospodek iz Skal ter s svojim surovim obnašanjem skazil naše nepopisno veselje in spravil blagega orglarčka od nas. Sramota mu, ki je prišel nemir v naši mirni fari razširjati! Na vso grlo kličemo: le poberita se, Rabuza in Anža! Nande pa pridi nazaj nas tolažit s krasnim orgljanjem in petjem. Dragi „Stajerc“, Ti ne veš kako Te še Rabuza zmjerja na prižnici, v spovednici in povsod; še celo otroke v šoli zavoljo Tebe pretepava. Tega mora biti konec! Naročniki.

Sv. Jakob v Slov. gor. — Čitali smo v 40. številki „Stajerca“, da je bil palček Rabuzek dne 27. IX. dvakrat birman; v zadnji številki pa je bila ta slovesnost natančneje opisana. — Ljubi Jaka! Tota firminga je bila za Tebe pač potrajna rajč, za nas pa lajpi hajc! Svoječasno smo Ti dragi „Stajerc“ poročali, da se bode naša trojica, katere že dela celo poletje pri nas nemir, kmalo razpršila. — Šoštar Kapinov Anža se še sicer z njegovim dolгим grebenom nekaj repenči, a Rabuzeku pa bode menda kmalu odklenkalo, kakor tistemu pridnemu špricanem študentu Smarčku, kateri že zdaj za svoje pregrehe pri „freibiligarah“ pridno pokoro dela. — Seveda je zdaj palčeku Rabuzeku dolgi čas, da nima več pajdaša, zato pa zdaj tudi še bolj pogosto hodi h Kapinovem Hanzeju čevlje merit. — Naš Jaka bo postal izvrsten čevljarski pomočnik, kateremu se pa mojster Kapinov Anža tudi večkrat hvaležnega skaže. — Ko je obhajal palček Rabuzek svoje godovno, mu je dal šoštar brezplačno njegovo veliko dvorano, devičice so obakrbele, da je po dvorani dišalo po mesu in vinu. Mi vemo, da Kapinov Anža in ljubeznivi naš Jaka dirjata proti Stajercu, ker sta bila v zadnjem času večkrat pokračena. — Vemo pa tudi, da sta jako prečrtna in da bi delala najrajši cele hišne preiskave, da bi našla naš list in ga ugonobila. — Mi opozarjamo naše naročnike, če bi se predrznila ta dva fanta vzeti kateremu Stajercu, naj položijo ta dva paglavca na kolen in naj naštejejo vsakemu 25 z bikavco! S takimi fantičami bomo kmalo gotovi!

Kapele pri Brežicah. Kje je pravica? Dragi čitatelj „Stajerca“, stvar o kateri imam poročati je sicer obširna a poročal bom samo glavno. Moj umrl oče zapustil mi je svoje premoženje z naročilom, da moram za vse potrebno skrbeti za svojega mladoletnega brata, ki je sedaj dijak osmošolec. To dolžnost spolnujem iz hvaležnosti in spoštovanja do rajnega očeta in prave bra-

tovake ljubezni, kar tudi sam moj brat spoštljivo prizna. Letošnje počitnice obišče moj brat tudi najino mater, katere me je takoj po očetovi smrti brez vzroka zapustila. Mati me nekako spominja svojih dolžnosti in kupi opravo mojemu sinu dijaku, kateri je odšel zopet po svojih študijah. Materi pa je počelov bitič dolgočasno za izdani denar, ki ga je izdala za opravo in hajdi k sodnji v Brežice, me tožiti za povrnitev bratu danega denarja. Dne 19. okt. t. l. naju pokliče k obravnavi g. sodni svetnik J. Sitter, kateri me brez vsega dovižanja in prepričanja samo na besede mi sovražno matere v sodnijski sobi prav modro ošteva, češ bodi me sram, da se moj brat raztrgan in omazan dohaja jokaje k materi denarne in druge pomoči prosit, in jaz bi moral denar materi povrniti, ki si ga za izdatek računa! Vprašam, ali je to pravica da se me tako ošteva in sramoti, za mojo skrb in dobroto, ki jo prav vestno in po bratovsko spolnujem, za kar mi je tudi v skrb izročeni brat iskreno hvaležen?! Moja misel bi bila, naj bi gosp. svetnik Sitter se potrudil vprašati mojega brata, gotovo bi resnico povedal ter bi me gosp. svetnik po pravici imel pohvaliti ne pa sramotno oštevati. Toraj, kje je pravica? Na take načine se tudi častna diploma Vam priznati ne mora...

Novice.

Našim čitateljem. Veliki vpliv, ki ga imajo v „Stajercu“ objavljeni inzerati, prinaša seboj, da pridobivamo vedno več inzeratov. Za današnje število se jih je precej nabralo. Mi hočemo pa tudi čitateljem v vsaki številki dovolj gradiva dati. Za to število smo morali marsikateri dopis in članek odstaviti. Odkodovali bomo svoje čitatelje s tem, da dodamo prihodnji številki dvestransko prilogo. Sploh pa upamo, da se bode zamogel list tako povečati, da bode redno na desetih straneh izhajal. V to pa je treba dela in zopet dela. Prijatelji, s pridnim delom je postal 14 dnevni list tednik. Nabirajte naročnike, razširjajte list v vsaki koči, ne bojte se nasprotnikov in povečali bomo našega potrebnega „Stajerca“!

Naš koledar je izšel in obsega na 112 straneh sledečo vsebino: 1. Slika okrajnega načelnika, župana, deželne poslanca itd. gospoda Jos. Ornič. — 2. Leto 1908; znamenja; deželni patroni; cesarska rodbina; avstro-ogrske deželne barve; vladarji v Evropi. — 3. Kalendarij z zapisnikom in mesečnimi verzami. — 4. Uvodne besede, ki končajo tako-le: „Proč s politiko, živelo gospodarsko delo! Proč s farji, živeli pravi duhovniki! Proč s prvaškimi izsesalci! Živela nemška šola!“ — 5. „Kmet, spomni se, da je glavni stebel gospodarstva — travnik!“ Gospodarski članek o travništvu, spisan od g. Andreja Drogeniga (s tremi slikami). — 6. „Venezia“, pesni; spisal Linhart Karl. — 6. Člančič o „najhitrejših živalih.“ — 8. Člančič „Zmaj ali lindwurm“ (z 1 sliko). — 9. Članek „Jamstvo za napake pri kupljeni živini“, t. z. „Gewährsmängel“, ki je zelo pomembij za živinorejce, kateri se pustijo tolikokrat od sleparskih ljudj opehariti, (spisal J. Murko). — 10. Pesen „Rudarska“, spisal K. Linhart. 11. Člančič „Vojska in pijančevanje“ s prav zanimivimi številkami. — 12. Članek „Proč od Avstrije“, (s 1 sliko), satira na prevzetne Madžarberberje. — 13. Humoriistična povestica „Za vse todle dauber staji“ v poharskem narečju. — 14. Troje „povestic od cesarja Jožefa“. — 15. Gospodarski članek: „Kako je čebelariti v panjih spremakljivim delom?“ Ta vlezanimi članek je spisal g. Anton Martinjak, nadučitelj in potovalni učitelj za čebelarstvo. — 16. „Kaj šumi gozdni potok“ (Was der Waldbach rauscht), krasna povest največjega štajerskega pisatelja Petra Rosegger. — 17. „Ave Marija“, pesen, spisal L. K. — 18. Zanimivi člančič „Koliko tobaka se porabi“ s številkami. — 19. Ljubka povestica „Mala Ančka“, spisal sloveči pisatelj Karl Ewald. — 20. Smešna pesen iz naroda „Poharska“, v poharskem narečju priobčil F. Malensche. — 21. Daljša povest „Življenje na deželi in v mestu“, spisal Anton Schacherl. Povest

pripoveduje doživljanje kmetske dekle, ki je šla v mesto srečo iskati. — 22. Gospodarski članek „O vinogradništvu“, katerega je spisal vinogradniški strokovnjak in ki popiše vse, kar je za vinogradnika važno. — 23. Sicilijanska legenda „Testament Gospoda Jera Krambergerja“. — 24. Nadalje „Kratka mesečna navodila za čebelarje“, katere je sestavil g. nadučitelj Anton Martinjak v Medgorjah. — 25. Daljša povest B. Rittvegerja „Njegov sodnik“, ki popisuje žalostni konec pijančeve družine. — 26. Člančič „Ruska grozovlada“ (z lepo satirično sliko). — 27. Gospodarski članek „Raba gozdne stelje“ v zmislu gozdarskih postav. — 28. Smešna povestica „Glibanjovala župa“, iz nemščine v ormuško narečje prevedel Ant. Masten. — 29. Članek „Živela nemška šola!“ — 30. „Gospodarske drobtinice“, ki obsegajo te-le člančice: a) deset zapovedi sadjereja; b) koliko stelje in soli potrebuje 1 komad živine; c) čas sesanja; d) koledarček brejosti; e) koledarček valenja; f) umetna gnojila. — 31. Smešnice (s sliko). — 32. Sejmi, to je popolni seznam sejmov na Sp. Štajerskem in Koroškem. — 33. Pošta, i. s. poštnine, brzjavi, denarne pošiljave, vzna pošta, koleki. — 34. Male vesti in inzerati. — To je vsebina prvega letnika našega koledarja. In vse to košta — 30 krajcarjev, s poštnino 5 krajcarjev več. Razposilja se koledar po poštnem povzetju ali pa proti naprej-pošiljanju denarja. Poštno povzete stane za 1 koledar 35 vinarjev. Kdor vzame le en koledar, naj raje denar naprej pošlje. Tisti, ki so naprej plačali, dobijo najprej koledar. Poleti med svet, dragi naš koledarček in razširjaj zavednost, naprednost ter izobrazbo.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Župnik Ilesič iz sv. Bolfenga obsojen. Poročali smo svoj čas nevstrašno o govoricah, ki so se širile o temu slabemu duhovniku. Odgovor na naše članke so bili besni napadi v praviških listih. Zdaj se je pred sodnijo dokazalo, da so bile naše trditve opravičene. 26. t. m. se je vršila pred mariborskim okrožnim sodiščem glavna razprava. Toženi so bili: 48 letni župnik Josef Ilesič iz sv. Bolfenga v Slov. Gor. (zaradi oskrumbe po § 128, napeljavanja k nečistosti po § 132 in napeljavanja h krivi prisegi po § 197). Nadalje sta bili toženi 14 letna viničarska hčerka Tereza Kramberger in 15 letna posestnikova hčerka Jera Kocmut (zaradi krivega pričanja). Stvar je bila sledeča: Tereza Kramberger je prišla kot 11 letni nepokvarjeni otrok kot pastirica v Ternovce in je obiskovala šentbolfensko šolo, na kateri je bil Ilesič katehet. Kmalu potem je našel nadučitelj g. Reich pri otrocih listke, na katerih so bili razni dogodki otrok z župnikom popisani. Tudi mi smo dobili take listke v roko in reči moramo, da takih grdobij še nismo čitali. Nadučitelj je stvar cerkveni oblasti naznanil in prišel je neki dehan, ali storilo se ni ničesar. Orožniki pa so tudi preiskavali in zadevo sodnji naznanili. Medtem se je na dotične otroke vplivalo, da naj po krivem pričajo. Šele pod prisego so otroci resnico povedali. Medtem se je tudi izvedlo, da je Ilesič kot kaplan v Hočah in Žalcu iste nečistosti uganjal. Mi smo svoj čas o tej zadevi pisali! Župnik pa je vplival na priče, jim dajal denar, da bi po krivem pričali in tudi obljubil odvezo za ta slučaj. Ali vse mu ni pomagalo. Ob 9. zvečer se je razglasila obsodba i. s. je bil obsojen župnik Ilesič na 15 mesecev težke ječe s postom vsaki teden; Tereza Kramberger je dobila 6 tednov, Jera Kocmut pa 4 tednov ječe. — S tem je ta grda zadeva končana, kajti župnik je sprejel obsodbo brez pritožbe. Gorostasi zločin je to! Le pomislimo: najprej pokvari ta „duhovnik“ do tedaj nedolžnega, nepokvarjenega otroka, potem ga prisili h krivemu pričanju in ga spravi v ječo. Ali ni to hujske nego da bi otroka ubil? In koliko pohujšanja se je zgodilo! Najhujsa kazen je še premajhna! Tisti klerikalni kmetje pa, ki so se zavzemali za tega „duhovnika“, bodejo zdaj izprevideli, da ni vse zlato, kar se sveti in da je lahko tudi v duhovniški suknji — zločinec. Mi ne delamo za Ilesičovi zločin ves duhovniški stan odgovornega. Ali to rečemo: strogo naj se